

ת"פ 48719/01/17 - מדינת ישראל נגד ארטור גרינוב, ליביו אלכסנדר הולביה

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 48719-01-17 מדינת ישראל נ' גרינוב ואח'
תיק חיצוני: 21078/2017

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
נגד הנאשמים
1. ארטור גרינוב
2. ליביו אלכסנדר הולביה ע"י ב"כ עוה"ד מתיא עמרן

החלטה - נימוקי גזר דין - נאשם 2

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת פציעה וחבלה בנסיבות מחמירות על ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיפים 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום בהן הודה הנאשם, אזי ביום 14/1/17, סמוך לשעה 03:15 בפאב, לאחר שיחה שניהל המתלונן עם בחור אחר, תקף הנאשם מס' 1 את המתלונן בסטירות, לבסוף הצליח המתלונן להדוף אותו. אז מצא עצמו המתלונן מותקף ע"י שני הנאשמים וכן אדם נוסף (אשר עניינו התנהל בתיק אחר). נוכחים במקום הגנו על המתלונן בגופם עד שהוצא מחוץ למקום. לאחר שיצא מן המקום, עמד בצמוד לדלת היציאה, אז תקף אותו פעם נוספת הנאשם מס' 1 בשתי מכות אגרוף לפניו, ולאחר שהתיישב על הרצפה דרך על ראשו נאשם מס' 1 ובעט בו עד שנהדף ע"י אנשי האבטחה. במקביל, יצאו הנאשם שבפני והנאשם בתיק האחר ותקפו את המתלונן כשהוא כורע בעמידת ארבע, מבולבל ומוכה, באופן שהאחר חבט במתלונן במכת אגרוף חזקה לפניו והנאשם שבפני חבט מיד לאחר מכן במכת אגרוף לראשו. אנשים שהיו במקום תפסו אותם, אך הנאשם שבפני הצליח להמשיך ולפגוע במתלונן בעזרת רגליו, אם כי גם פספס. המשך האירוע היה לאחר שהנאשם שבפני הורחק מהמתלונן ולא היה לו חלק בו.

3. העבירה אותה ביצע הנאשם פוגעת בערכים המוגנים של זכות האדם לשלמות גופו ובטחונו האישי, זכותו לחיות ללא מורא ופחד. זכותו של אדם היא לצאת ולבלות בשקט ובבטחה, לשמוח ולפגוש אנשים מבלי שיהיה נתון למתקפות, גם אם מדובר באנשים ששמו משקאות משכרים.

4. לאחר שהנאשם הודה והורשע, נערך תסקיר שירות המבחן בעניינו. לבקשת הסנגור, התסקיר התייחס גם לאפשרות הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם.

5. ביום 24/12/17 נערך תסקיר שירות המבחן. שירות המבחן מציין, כי מדובר בן 24, אשר עלה לארץ כשהוא כבן שנה. הוא עובד בעבודה מסודרת, כאחראי מחלקה, ותחתיו 4 עובדים. מקום העבודה של המלצה חיובית מאוד.

שירות המבחן ממשיך ומפרט את עברו המשפחתי והאישי של המשיב, אשר מלמד על נסיבות חיים לא פשוטות, רקע משפחתי מורכב, כאשר מגיל צעיר נאלץ לצאת לעבוד ונטל כלכלת המשפחה על כתפיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, חש חרטה המלווה בבושה, צער ואשמה.

הנאשם הסביר כי שנה כמות גדולה של אלוהול ולא הצליח לשלוט בעצמו והתחיל להכות את המתלונן. שירות המבחן ציין בהמלצה על שירות לטובת הציבור בהיקף של 150 שעות.

6. יש לציין, כי בעברו של הנאשם 4 הרשעות קודמות, אשר מתוכן אחת, האחרונה שבהן, הינה בגין עבירת אלימות - תקיפה גורמת חבלה של ממש, וזאת מיום 1/4/15. בגין אותו הליך הושת על הנאשם מאסר על תנאי בן חודשיים, שהינו בר הפעלה בהליך שבפניי. יש לציין, כי מעיון בכתב האישום באותו הליך, ת"פ 8715-10-14, ניתן ללמוד, כי גם אותו הליך אירע בשעות דומות, סמוך למועדון. מדבריו בפני שירות המבחן ניתן ללמוד, כי גם אז הרקע היה שתיית אלוהול.

7. לפיכך, בהחלטה מיום 4/1/18 הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר משלים בעניינו של הנאשם שבפניי, אשר במסגרתו יבחן "את התאמתו של הנאשם לצו מבחן, וזאת לאור הדפוס החוזר בשתי הרשעותיו באלימות, על רקע שתיית אלוהול, ובדבריו בפניי בדבר סיוע שהוא מפיק מהקשר עם "עמותת אפשר" וכן עם "גורמים טיפולים מבוגרים". עוד אציין, כי הערתי באותה החלטה, כי צו מבחן יכול לסייע לבית המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן או חלקן, אשר מבקשות שלא להפעיל את המאסר המותנה על אף החזרה על עבירת אלימות בנסיבות דומות.

8. בתסקירו המשלים של שירות המבחן מיום 6/2/18 מציין שירות המבחן, כי מדובר באדם שאינו נוטה לאלימות בדרך חיים, אלא על רקע צריכת אלוהול ומבטא קושי להפעיל שיקול דעת הולם במצבים בהם צורך כמות גדולה של אלוהול. שירות המבחן מציין, כי הוא ממליץ על צו מבחן למשך 12 חודשים, במסגרתו ימשיך את הטיפול ב"עמותת אפשר".

עוד ציין, כי הנאשם משתף פעולה עם הנדרש ב"עמותת אפשר" בטיפול פרטני וקבוצתי ובדיקות מעידות על נקיטתו מאלוהול.

9. אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, עולה כי אכן לא היה תכנון מוקדם ומדובר באירוע שהתגלגל כאשר הנאשם מצוי תחת השפעת אלוהול. הנאשם אינו הדמות המרכזית ואינו הדמות שגילתה את מירב האלימות בפרשה. יחד עם זאת, הנאשם הצטרף לאלימות כלפי המתלונן לפחות בשני שלבים של האירוע כשהוא חובט בו, כאשר המתלונן מותקף ע"י אחרים במקביל ומצוי בעמדת כריעה או שכוב על הרצפה. כלומר, הנאשם מנצל את המצב בו המתלונן נמצא בעמדה פגיעה ביותר, כאשר הוא מותקף

ואין ביכולתו לא לתקוף ולא להגן על עצמו.

10. משעשה הנאשם את מעשיו ביחד עם אחרים, לא ניתן לגזור איזו פגיעה במתלון נגרמה ע"י איזה משתתף ומה חלקו של הנאשם והנזקים שנגרמו למתלון מחלקו זה. הנזק שנגרם למתלון מוצג בתמונות - ת/1, המבטאות פגיעה המותירה סימנים בפניו. בכתב האישום תואר, כי נגרם לו חתך מעל הגבה בצד ימין, נפיחות והמטומות מסביב לעיניים, המטומה ברקה הימנית, פצעים ונפיחות באף, פצע בשפתיים ונפיחות ואדמומיות בלחיים. הנזק אשר יכל להיגרם מביצוע העבירה הינו כמעט כל נזק שיכול להיגרם מאלימות, שכן ניכר מעובדות כתב האישום כי הנאשם וחבריו ניצלו כל אפשרות לחבוט בנאשם, גם כשהוא על הרצפה, גם בראשו, ורק הנוכחים במקום והמאבטחים הם אלה אשר הצליחו לעצור באדם ולהגביר את האלימות. עניין זה גם נצפה בבירור בסרטון שהוצג בפניי.
11. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, הדבר עולה מתסקיר שירות המבחן. המדובר בשתיית אלכוהול במידה מופרזת. יש לגנות זאת בכל דרך. יחד עם זאת, יש לשים לב כי הנאשם התנהג כך כאשר מידת השליטה העצמית היתה פחותה, וקיימות בפניי ראיות לכך כי אין זו התנהגותו כאשר הוא פיכה. הנאשם מגיל צעיר מפרנס את משפחתו, בנסיבות חיים מורכבות, נוטל אחריות על משפחתו וצרכיה, עובד בעבודה מסודרת, כאשר הוא אחראי לעובדים נוספים.
12. הנאשם השתלב בהליך טיפולי. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הוא משתף פעולה ושומר על נקיון מאלכוהול.
13. באשר למתחם הענישה, המאשימה טוענת למתחם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר, כאשר לשיטתם הנאשם נמצא ברף הבינוני. עוד עותרת היא להפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, מאסר על תנאי, פיצוי למתלון וחתימה על התחייבות.
- הסניגור עותר לבטל את הרשעתו של הנאשם ולחלופין להאריך את המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם בשנת 2015.
14. אינני מוצאת כי זהו המקרה בו נכון לבטל את הרשעתו של הנאשם. אינני מתעלמת מכך כי בעניינו של הנאשם האחר, אשר עניינו נדון בתיק אחר, הוריתי בסופו של יום על ביטול הרשעתו. יש לציין, כי באותו מקרה מדובר היה במי אשר אין לו הרשעות קודמות. במקרה שבפניי מדובר במי שלחובתו 4 הרשעות קודמות, כאשר האחרונה היא מלפני שנתיים בגין עבירת אלימות בנסיבות דומות. אינני מוצאת כי במקרה זה קיימות נסיבות מיוחדות וחריגות אשר עלולות ליצור יחס בלתי סביר באופן קיצוני, בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לעוצמת הפגיעה בנאשם הצפויה מההרשעה (ראה ע"פ 2083/96, תמר כתב נ' מדינת ישראל). מדובר במי אשר זוהי הרשעתו השניה בתוך כשנתיים בעבירת אלימות. הנאשם לא למד את הלקח מההרשעה הקודמת.

15. יחד עם זאת, מוצאת אני כי עניינו של הנאשם בא בגדרו של סעיף 40ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שעניינו שיקום המאפשר סטייה לקולא ממתחם הענישה.

16. מתחם הענישה נע לטעמי בין מאסר בן 3 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות לבין מאסר בן 18 חודשים, הכל לצד ענישה מותנית. המדובר באלימות המבוצעת יחד עם אחרים. מדובר באלימות המתרחשת בשני פרקי זמן, כאשר גם כשהנאשם נתפס ע"י אחרים אין בכך כדי להרתיעו, והוא מנסה לשוב ולפגוע. האלכוהול הינו חלק מבילוי חברתי בחברה המערבית, כל עוד הוא נצרך במידה. מי אשר אינו יודע לשלוט בצריכתו, הוא אשר אמור להימנע מהגעה למקומות אשר כאלה, ולא מי אשר מבקש בילוי חברתי ראוי.

17. תסקיר שירות המבחן מציין, כי נשקפת מן הנאשם רמת סיכון נמוכה עד בינונית. יחד עם זאת ובמהלך תקופת הדחייה הנאשם המשיך להגיע לטיפול פרטני בעמותת "אפשר", וכן שולב במקביל ביפול הקבוצתי. הוא משתף פעולה ברמה הרגשית. הנאשם רואה בהליך המשפטי ובהליך עם שירות המבחן כגורם שמשנה את תפיסת עולמו ותפיסתו את העתיד. הוא הביע מוטיבציה לצדק מאחה עם נפגע העבירה, אך ההליך לא יצא לפועל שלא בגינו. שרות המבחן מתרשם מרצונו העז של הנאשם לחולל שינוי משמעותי בחייו לצד לקיחת אחריות מלאה, ומחויבות להליך הטיפול.

18. במצב הדברים כמתואר, ניתן לקבוע לטעמי כי יש סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם, תנאי המאפשר לסטות לקולא ממתחם הענישה וכן מהווה לטעמי "טעם מיוחד" המתיר שלא להפעיל את המאסר המותנה אלא להאריכו.

19. יש להשית על הנאשם, כהמלצת שירות המבחן צו מבחן למשך 12 חודשים, צו מבחן זה יבטיח את המשך הטיפול השיקומי, לצד העובדה כי מהווה גורם מרתיע, כי אם לא ימשיך בו ובמידת ההצלחה הראויה, ישוב לגזירת עונשו בבית המשפט וזאת, כאשר מאסר מותנה מרחף מעל ראשו והבעת עמדת בית המשפט כי מתחם הענישה מתחיל ב- 3 חודשי מאסר. אולם, במצב דברים זה יש להחמיר במרכיבי הענישה אחרים.

20. לפיכך, גזרתי על הנאשם ביום 11.2.18 כדלהלן-

א. הארכת המאסר המותנה למשך שנתיים נוספות אשר הושת על הנאשם במסגרת ת.פ. 8715-10-14 בן חודשיים בגין עבירות אלימות מסוג פשע.

ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים במסגרתה יבצע הנאשם את כל הנדרש על ידי שירות המבחן. הוסבר לנאשם משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

ג. צו של"צ בהיקף של 200 שעות. צו השל"צ יבוצע בהתאם לתכנית של"צ שיגיש שירות המבחן בתוך 30 יום. הוסבר לנאשם משמעות צו השל"צ ומשמעות הפרתו והוא קיבל אותו על עצמו.

ד. חתימה על התחייבות כספית בסך 6,000 ש"ח, להמנע מלעבור על עבירת אלימות למעט איומים בתוך שנתיים מהיום. אם לא יחתום היום על ההתחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

ה. פיצוי לנפגע העבירה, עד התביעה מס' 3 בסך של 6,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב - 12 תשלומים חודשיים שווים ע"ס 500 ש"ח כל אחד, החל מיום 11.3.18 ובכל 11 חודש עוקב. הפיצוי ישולם באמצעות הפקדתו בקופת ביהמ"ש.

אי עמידה באחד מתשלומי הפיצוי, תעמיד את יתרת הפיצוי לפרעון מיידי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ח, 25 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.